Un tomb per la Segarra i l'Urgell

Divendres 4 de setembre de 2009. Ens trobem a Cervera la capital de la Segarra, on passarem la nit tot fent tertúlia al carrer, podem gaudir d'un espectacle de llum i color. Pensàvem que feien focs d'artifici, però no, estàvem contemplant una tempesta seca amb descàrregues elèctriques.

Dissabte 5 de setembre de 2009.

CERVERA

Comencem el dia a les 10 del matí anem en busca de la guia per començar la visita cultural a Cervera.
Visitem la Universitat, carrer Major, carreró de les Bruixes , la Paeria i parròquia de Sta. Maria.

La Universitat (s. XVIII-XIX) la va fer construir Felip V per traslladar-hi els estudis de tots els altres centres universitaris de Catalunya i la convertí, d'aquesta manera, en l'única universitat catalana.
Destaca el treball escultòric del timpà de la portalada interior que representa la saviesa que convida homes de totes les edats a entrar dins el temple.
La capella o paranimf, amb un magnífic retaule dedicat a la Immaculada, que era la patrona dels estudiants.
El carrer Major , per la seva situació damunt d'un turó, la vila es va estendre en sentit longitudinal. Per tant, el carrer Major serpenteja seguint la forma del terreny. Tot un seguit d'edificis singulars ens parlen del seu passat esplendor.
El carreró de les Bruixes als inicis Cervera era una vila closa, on les parets exteriors de les cases, amb molt poques obertures, servien de murs defensius .
L'Ajuntament o Paeria (s.XVII) en la façana destaquen les mènsules situades sota els balcons, cada grup de les quals representa, de dreta a esquerra: les virtuts que havien de tenir els comerciants, els cinc sentits.
Parròquia Sta. Maria (s.XIV-XV) destaca l'escultura romànica de la Verge i el Nen, la capella del Santíssim Misteri. El campanar mateix estil de la Seu de Lleida, conté sis campanes que encara es fan voltar a mà.

VERDÚ

Tot seguit ens dirigim cap a Verdú, per visitar el Museu de les Joguines , ho trobem d'allò millor, ja que en arribar podem agrupar-nos en una visita guiada per veure funcionar els autòmats. La visita ens porta ha recordar temps passats , els nens disfruten contemplant unes joguines que mai havien vist.

Aquest museu, un edifici únic i espectacular de 2.000m2, fet que el converteix en un dels museus més destacats a nivell mundial en la seva temàtica. Reuneix atraccions de fira, bicicletes, futbolins, joguets de llauna, nines, cotxes de pedal, autòmats, teatrins, jocs, cartells i un espai dedicat als avions. Un viatge fascinant i moments irrepetibles en el món de les joguines.

IVARS D'URGELL

Continuem camí fins a Ivars per visitar l'Estany , primer ens instal·lem a l'aparcament i recuperem forces amb un bon dinar, postres i cafetó.
Descansem una estoneta i agafem les bicis per anar a l'altre costat de l'estany la part de Vila-sana on ens espera un guia per fer-nos la visita.

El passat, el present i el futur d'un espai per al lleure. L'any 1950, l'estany va ser dessecat en contra de la voluntat popular. Actualment recuperen de nou l'estany.
És l'estany més gran de la Catalunya interior, té 2.150 m de longitud i 730 m d'amplada i un perímetre de 5.800 m.
Les principals espècies de fauna són les aus aquàtiques, més de 220 espècies entre migratòries, estivals ,hivernals o sedentàries. També s'hi troben espècies d'amfibis, de rèptils i mamífers.

VERDÚ

Tornem cap a Verdú, per preparar el sopar de germanor, ens acompanya una lluna plena i un temps excel•lent, i un càtering amb cassola de tros típic de la zona.
Després d'una llarga xirinola comencem anar a descansar, ha estat un dia molt intens i necessitem recuperar forces per l'endemà.

Diumenge 6 de setembre de 2009.

VERDÚ

Ens aixequem i després d'un bon esmorzar, anem amb tota la quitxalla a fer un taller de fang, primer el mestre terrissaire ens mostra les tècniques que utilitza per manipular i donar forma als càntirs (sillons) primers atuells de fang que es varen fer a Verdú. Tots grans i petits davant la taula de treball han demostrat les seves arts escultòriques i creatives i han fet unes boniques figures, tot fent volar la seva imaginació.
Tot seguit hem fet una visita guiada pel poble, l'església Sta. Maria, i el castell amb la seva torre de l'homenatge del (s. XII), i que curiosament fa vint-i-cinc metres tant d'alçada com de perímetre.
Tot seguit anem a dinar, primer fem un bon vermutet, i en acabar de dinar una bona sobretaula, amb pastissos, cava i cafè, com sempre el temps és el nostre enemic, l'endemà tots hem de tornar a la feina, per tant ens despedim tots molt contents i fins la pròxima.

Manel i Montse